

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5421201436
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5421201436.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Martiny Mravcovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcov: 1/ R. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom X. XXX, 2/ J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, obaja žalobcovia právne zastúpení JUDr. I. D., advokátom so sídlom N. XXX, proti žalovaným: 1/ E. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. J., K. H. XXXX/XX, 2/ maloletá N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. J., K. H. XXXX/XX, v konaní zastúpená žalovaným 1/ ako zákonným zástupcom, obaja žalovaní právne zastúpení spoločnosťou O. kancelária I. & N. s.r.o., so sídlom A. J., W. XXXX/XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 10C/38/2021-201 zo dňa 25.5.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie ponecháva nedotknutým vo výroku I. o zastavení konania.

Uznesenie súdu prvej inštancie mení vo výroku II. tak, že žalobcovia 1/ a 2/ majú voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 30 %.

Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 70 %.

odôvodnenie:

1.Napadnutým uznesením okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) zastavil konanie pri aplikácii § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, 2 CSP (všetky ustanovenia citované v napadnutom uznesení) s poukazom na dispozitívny úkon žalobcov 1/ a 2/ - späťvzatie žaloby, s ktorým úkonom žalovaní 1/ a 2/ súhlasili.

2.O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol (§ 256 ods. 1 CSP a contrario) tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

3.Mal za to, že nie je možné konštatovať, že by niektorá strana zaviniła zastavenie tohto konania, nakoľko žalobcovia zobrali žalobu späť z dôvodu, že medzi stranami sporu došlo dňa 04.05.2023 k uzavretiu mimosúdnej dohody. Jej znenie ohľadne vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva k dotknutému bytu však úplne nekorešponduje so žalobným petitom, keďže mimosúdna dohoda bola uzavretá len vo vzťahu medzi žalobcami 1/, 2/ a žalovaným 1/.

4.Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalobcovia 1/ a 2/, ktorí sa domáhali jeho zmeny v podobe priznania im náhrady trov konania v plnom rozsahu.

5.Zopakovali, že žalobou sa domáhali takého vyporiadania, že dotknutý byt bude prikázaný do podielového spoluvlastníctva žalovaného 1/ v podiele 7/8 a žalovanej 2/ v podiele 1/8 s tým, že žalovaní 1/ a 2/ (každý z nich osobitne) budú povinní titulom vyporiadania zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ po 9.400 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Žalobu následne zobrali v celom rozsahu späť z dôvodu následného správania sa žalovaných, nakoľko po predbežnom prejednaní sporu došlo z iniciatívy žalovaných medzi všetkými účastníkmi k uzatvoreniu zmluvy tak, že vlastníkom predmetu žaloby sa stal žalovaný 1/ a tento aj uhradil celú žalovanú sumu.

7. Odvolatelia namietali záver okresného súdu, nakoľko žaloba bola podaná dôvodne a mimosúdna dohoda bola uzatvorená s vedomím všetkých účastníkov a ich zástupcov. V danom prípade ani súd nie je viazaný návrhom žalobcov, pričom je nesporné, že k uzatvoreniu dohody by nedošlo bez podania žaloby, o čom svedčí aj rozsiahla mimosúdna komunikácia strán. Pokiaľ žalovaný 1/, ktorý je zároveň zástupcom žalovanej 2/, svojimi úkonmi nárok v celom rozsahu uznali, procesne zavinili zastavenie konania a preto sú v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP povinní zaplatiť žalobcom náhradu trov konania.

8. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaní potvrdili, že k dohode došlo aj z ich iniciatívy, pričom zdôraznili, že dohoda je dvojstranný právny úkon. V uzatvorenej mimosúdnej dohode vystupuje iba žalovaný 1/, nakoľko on odkupoval od žalobcov ich podiely na nehnuteľnosti, keďže maloletá žalovaná 2/ nie je zárobkovo činná a nemala by ako vyplatiť žalobcov. Okrem toho, v rámci mimosúdnej komunikácie o dohode sa počítalo, že jednou zo strán bude žalovaná 2/, no s ohľadom na uložené podmienky žalobcov a z už uvedeného dôvodu, sa od jej uvedenia v mimosúdnej dohode upustilo, s čím súhlasili aj žalobcovia. Na predbežnom prejednaní súdneho sporu došlo na oboch stranách k dohode (čo potvrdzuje aj sám žalobca), preto pripisovať zastavenie sporu len žalovaným nie je správne a zákonné. K súdnemu konaniu by nemuselo ani dôjsť, keby žalobcovia akceptovali žalovaným danú prvú ponuku na vyplatenie v sume 6.300 eur v splátkach za podiel o veľkosti 1/8.

9. Žalovaní preto uzavreli, že v tomto prípade nie je možné jednoznačne uviesť, ktorá sporová strana zavinila zastavenie konania. Poukázali na uznesenie KS v Prešove z 31. marca 2014, sp. zn. 7Co 47/2014, v zmysle ktorého „možnosť nepriznania práva na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov prichádza do úvahy, ak ich úspech, resp. neúspech v spore je v zásade rovnaký“, čo podľa nich zodpovedá danej situácii, keď došlo k dohode na oboch stranách a následnému späťvzatiu žaloby.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnutý a nezávislý výrok o zastavení konania) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní dotknutej časti zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

11. Určujúcim (vo všeobecnosti) východiskom pri rozhodovaní o trovách zastaveného konania je zistenie, či niektorá zo strán sporu zastavenie konania zavinila. Toto procesné zavinenie sa posudzuje z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval a skutočnosťou, pre ktorú neskôr vzal žalobu späť. Ak nie je preukázané, že späťvzatie bolo podmienené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom alebo aspoň v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle (hmotnoprávnej) požiadavky žalobcu, potom zodpovednosť na zastavení konania nesie žalobca, vrátane zaťaženia (ho) povinnosťou náhrady trov konania protistrane (bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdu SR pod č. R 49/1993). V rámci takéhoto posudzovania je možné/potrebné hodnotiť i širšie okolnosti prípadu.

12.1. V osobitostiach danej veci je z naznačených hľadísk možné vymedziť 3 čiastkové nároky uplatnené žalobcom a to zrušenie spoluvlastníctva, spôsob jeho vyporiadania a výška výplatku.

12.2. Samotné zrušenie (ako prvý čiastkový nárok) podielového spoluvlastníctva je „dominantnou“ zložkou (od neho sa následne odvíjajú spôsob vyporiadania a výplatok) tohto sporového konania, preto mu odvolací súd v rámci svojej úvahy „prisúdil“ váhu 40 %. V danej spojitosti následne platí, že dôvodom späťvzatia žaloby bol mimosúdny zmier, v rámci ktorého si sporové strany zhodným prejavom vôle vysporiadali predmetnú právnu otázku predstavujúcu typické iudicium duplex, čomu korešponduje prisúdenie rovnakého pomeru ne/úspechu (vo vzťahu k tomuto čiastkovému nároku) obojstranným stranám.

12.3. K rovnakému záveru o pomere ne/úspechu sporových strán dospel odvolací súd i pri druhom čiastkovom nároku - spôsobe vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva (váha 30 %) - nakoľko síce došlo k prevodu podielov na žalovanú stranu (ako to navrhovali žalobcovia), avšak len na žalovaného 1/ (žalovaná 2/ je maloletá dcéra žalovaného 1/), t.j. čiastočne inak, než sa pôvodne domáhali žalobcovia.

12.4. Napokon, pokiaľ ide o tretí čiastkový nárok - výška výplatku (váha 30 %) - výsledkom mimosúdneho rokovania je situácia, ktorá plne zodpovedá žalobcom uplatnenej požiadavke. Inými slovami, finančná čiastka, ktorej sa žalobcovia domáhali v rámci žaloby - 18.880 eur - im bude vyplatená i v zmysle mimosúdnej dohody. Tu je teda potrebné dospieť k záveru o plnom úspechu žalobcu.

13. Sumarizujúc opísané úvahy krajský súd za primerané spravodlivému usporiadaniu veci medzi žalujúcou a žalovanou považoval uloženie povinnosti žalovaným uhradiť žalobcom 30 % vzniknutých trov prvoinštančného konania.

14. Výrok o trovách odvolacieho konania vychádza z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobcom nebola okresným súdom priznaná žiadna náhrada trov konania, podaným opravným prostriedkom sa domáhal priznania trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, výsledkom odvolacieho konania je priznanie (im) trov v rozsahu 30 %, čo predstavuje jeho úspech v danom pomere a súčasne úspech žalovaných v pomere 70 % . Čistý procesný úspech žalovaných v odvolacom konaní tak činí 40 % (70 - 30).

15. O konečnej/konkrétnej výške trov prvoinštančného (bod 13 tohto odôvodnenia) ako i (tohto) odvolacieho konania (bod 14 tohto odôvodnenia) rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e** je prípustné.